

ಮಾಡಿದರು. ಮಗನಲಾಲ್‌ಗೆ ಮೊದಲು ಹೇಳುವುದೇ ಸರಿಯೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು.

‘ಇದು ಸರಿಯಾ?’ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.

‘ಯಾವುದು?’ ಎಂದು ಮಗನ್ ಲಾಲ್ ಕೇಳಿದ.

ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಯಾರು ಹೇಳುವುದೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕಿದರು. ಆನಂತರ ಮೊದಲು ಮಾತಾಡಿದವನೇ ಹೇಳಿದ:

‘ಅಲ್ಲ, ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಕಾಫಿ ಟೀ ಕುಡಿಯೋಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ನಿಯಮ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ...’

‘ಹೌದು; ನಾನೂ ಕುಡಿಯಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕುಡಿಯಲ್ಲ’ ಎಂದ ಮಗನ್ ಲಾಲ್.

‘ಕಸ್ತೂರ್‌ಬಾ?’

‘ಅವ್ರು ಕುಡಿಯಲ್ಲ.’

‘ಕುಡೀತಾರೆ.’

‘ಸುಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ ಹೇಳಬೇಡಿ.’

‘ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡದ್ದು ಹೇಳಿದ್ದೀವಿ. ಇವತ್ತೇ ನೋಡಿದ್ದೀ. ಹಿಂದೇನೂ ಒಂದೆರಡು ಸಾರಿ ನೋಡಿದ್ದೀವಿ.’

‘ಈಗೇನು ಮಾಡ ಬೇಕಪ್ಪ.’

‘ಎಲ್ಲಿಗೂ ಒಂದೇ ನ್ಯಾಯ ಇರಬೇಕು. ಕಸ್ತೂರಮ್ಮನಿಗೆ ನೀವು ಹೇಳಬೇಕು.’

‘ಅವ್ರಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳೋಕಾಗುತ್ತೆ? ಅದೇನಿದ್ದು ಬಾಪು ಅವ್ರಿಗೆ ಸರಿ’ ಎಂದು ಮಗನ್‌ಲಾಲ್ ಕೈತೋಳಿದುಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಈ ಆಶ್ರಮವಾಸಿಗಳ ಸಣ್ಣಗುಂಪು ಸುಮ್ಮನಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಾಪುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಯಿತು.

ಗಾಂಧಿ ಮತ್ತು ಮಹದೇವ ದೇಸಾಯಿ ಏನೋ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತ ಕೂತಿದ್ದರು. ಗಾಂಧಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮಹದೇವ ದೇಸಾಯಿ ಗುರುತು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಶ್ರಮವಾಸಿ ಗುಂಪು ಬಂದು ಗಾಂಧಿ ಎದುರು ನಿಂತಾಗ ಗಾಂಧಿಯವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಇರಿಸುಮುರಿಸೇ ಆಯಿತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ರೂಪುರೇಷೆ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೂ ‘ಏನ್ ಬಂದಿದ್ದು’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆ ಗುಂಪು ಮಗನ್‌ಲಾಲ್‌ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿನಯಪೂರ್ವಕ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿತು. ಒಬ್ಬನಂತೂ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ‘ನಿಮ್ಮ ಪತ್ನಿ ಗೊಂದು ನ್ಯಾಯ, ನಮಗೊಂದು ನ್ಯಾಯ, ಇರ ಬಾರದಲ್ಲ ಬಾಪುಜಿ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟ.

ಗಾಂಧಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕಸಿವಿಸಿಯಾಯಿತು. ಆಶ್ರಮವಾಸಿಗಳು ನ್ಯಾಯದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವಂತೆ ಕಸ್ತೂರ್‌ಬಾ ನಡೆದುಕೊಂಡದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ‘ಆಯ್ತು. ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಾನ. ನಾನು ವಿಚಾರಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋನಿ. ನೀವಿನ್ನು ಹೋಗಬಹುದು’ ಎಂದರು. ಅವರು ಹೋದಕೂಡಲೇ ಮಹದೇವ ದೇಸಾಯಿ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದರು. ಆದೇಶ ಹೊರಡುತ್ತದೆಯೆಂದು ದೇಸಾಯಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಅವರು ಅಂದುಕೊಂಡಂತೆ ಗಾಂಧಿ ಸೂಚಿಸಿದರು:

‘ಈಗ್ಗೆ ಕಸ್ತೂರ್‌ಗೆ ನಾನು ಹೇಳ್ತೆ ಅಂತ ಹೇಳಿ - ಕಾಫಿ ಕುಡೀಬಾರ್ದು.’

ಮಹದೇವ ದೇಸಾಯಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡಿದರು.

‘ಅವತ್ತು ಸಿಹಿ ತಿನ್ನಬಾರದು ಅಂದ್ರಿ. ಇವತ್ತು ಕಾಫಿ ಕುಡ್ಯೋದ್ ಬೇಡ ಅಂತೀರಿ. ಇದಲ್ಲ ಸಣ್ಣ ವಿಷಯ.’

‘ಇದು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯ ಅಲ್ಲ ದೇಸಾಯಿ.’

‘ಹಾಗಲ್ಲ ಬಾಪು, ಯಾರೋ ಏನೋ ಅದ್ದಂಥ ಅಂತ, ಪಾಪ, ಕಸ್ತೂರ್‌ಬಾ ಅವ್ರಿಗೆ ಯಾಕ್ ಕಷ್ಟ ಕೊಡೋದು ಅಂತ...’

‘ಸಾಕು ದೇಸಾಯಿ, ಯಾರೋ ಏನೋ ಅಂದ್ಕೊಳ್ಳೋದು ಕೂಡ ಆಶ್ರಮದ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ತಂದಂತೆ. ನೀನ್ ಹೋಗಿ ಕಸ್ತೂರ್‌ಗೆ ಹೇಳ್ತೀಕು.’

ಮಹದೇವ ದೇಸಾಯಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟರು. ಕ್ಷಣಕಾಲ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಎದ್ದು ನಿಂತರು. ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ಕಷ್ಟ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಕೆಲಸ.

‘ಆಯ್ತು ಬಾಪು. ನೀವು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಕೇಳಲೇಬೇಕು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತೀನಿ’ ಎಂದರು ದೇಸಾಯಿ.

‘ಲಕ್ಷ್ಮಣ?’ - ಗಾಂಧಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಹೊಳೆಯದೆ ಕೇಳಿದರು.

‘ಹೌದು ಬಾಪು, ರಾಮಾಯಣದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟರು.

ಅವರಿಗೆ ಇದ್ದೆಲ್ಲ ಸಣ್ಣ ವಿಷಯ ಅನ್ನಿಸಿತ್ತು. ಗಾಂಧಿಗೆ ಹಾಗೆ ಅನ್ನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಶ್ರಮವಾಸಿಗಳು ಬಂದು ನ್ಯಾಯಾನ್ವಯದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎತ್ತಿದ್ದು ಒಳಗೊಳಗೇ ಗಾಸಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ಕಸ್ತೂರ್‌ಬಾ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಆಶ್ರಮದ ನಿಯಮ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂಬ ಭಾವನೆ. ತಾವೇ ಮಾದರಿ ಹಾಕಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ ಎಂಬ ಆದರ್ಶ. ಎಲ್ಲವೂ ಸೇರಿ ‘ಸಣ್ಣವಿಷಯ’ ಗಾಂಧಿಗೆ ದೊಡ್ಡದಾಗಿತ್ತು. ಗಾಂಧಿ ಸ್ವಭಾವ ಮಹದೇವ ದೇಸಾಯಿಗೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗದೇ ‘ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಪಾತ್ರ’ದ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿ ತೆರಳಿದ್ದು.

ಕಸ್ತೂರ್‌ಬಾ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಮಹದೇವ ದೇಸಾಯಿ ತುಂಬಾ ಹಿಂಜರಿಕೆಯಿಂದಲೇ ವಿಷಯ ವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಮುಂದಾದರು. ‘ನಿಮಗೊಂದ್ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಬೇಕಿತ್ತು.’

‘ಹೇಳಿ’ - ಕಸ್ತೂರ್‌ಬಾ ಚುಟುಕಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ ಚರಕದಲ್ಲಿ ನೂಲು ತೆಗೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದರು. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ದುರ್ಗಾ, ದೇವದಾಸ್, ದೇಸಾಯಿ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದರು.

‘ನಾನೀಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ್ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.’

‘ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಪಾತ್ರ? ಶ್ರೀರಾಮನ ತಮ್ಮ?’

‘ಹೌದು. ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಬರತ್ತಾನಲ್ಲ? ಆತನ ಪಾತ್ರ. ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ಸಂದಿಗ್ಧ ಬಂತು.’

‘ನಂಗಷ್ಟೆಲ್ಲ ವಿವರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಸೀತೆ ವಿಷಯ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಕೇಳಿದ್ದೆ.’

‘ರಾಮಾಯಣ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ವಿವರಗಳಿವೆ...’

‘ಅದ್ದರಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಪಾತ್ರ ಮಾಡೋದು ಅಂದ್ರಲ್ಲ, ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ‘ರಾಮಾಯಣ’ ನಾಟ್ಯ

ಏನಾದ್ರೂ ಆಡ್ತೀರ?’

‘ಇಲ್ಲ ತಾಯಿ, ನಾಟ್ಯ ಆಡಬೇಕೇನೇ ಪಾತ್ರ ಮಾಡೋ ಕೆಲಸ ನನಿಗ್ ಬಂದಿದೆ.’

ಕಸ್ತೂರ್‌ಬಾಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡಿದರು.

‘ಬಾಪು ನಿಮಗೊಂದ್ ಸಂದೇಶ ಕಳಿದಾರೆ, ನನ್ ಮೂಲಕ.’

‘ಸಂದೇಶ? ಏನು?’

‘ನೀವು ಕಾಫಿ ಕುಡ್ಯೋದನ್ ಬಿಡಬೇಕು ಅಂತ ಬಾಪು ಸಂದೇಶ.’

‘ಯಾಕೆ? ನಾನು ಕಾಫಿ ಕುಡ್ಯೋದ್ದಿಂದ ಯಾರಿಗೇನು ತೊಂದರೆ?’

‘ಆಶ್ರಮವಾಸಿಗಳ್ಯಾರೂ ಕಾಫಿ ಕುಡೀಬಾರ್ದು ಅಂತ ನಿಯಮ ಇದ್ದಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ...’ ಎಂದು ಮಹದೇವ ದೇಸಾಯಿ ಮುಜುಗರದಿಂದಲೇ ಹೇಳಿದರು.

‘ಅದಕ್ಕೆ? ಆಶ್ರಮವಾಸಿಗಳ್ಯಾರಾದ್ದು ದೂರು ಕೊಟ್ಟ?’

ಕಸ್ತೂರ್ ಬೇಸರದಿಂದ ಕೇಳಿದರು.

‘ದೂರು ಅಂತ ಅಲ್ಲ. ಬಾಪು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದ್ರು.’

ಕಸ್ತೂರ್‌ಬಾ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿದರು.

‘ಆಯ್ತು, ನ್ಯಾಯ ನೀತಿ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಒಂದೇ. ಇನ್ನೂ ಏನೇನು ಬಿಡಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಿದಾರೆ ನಿಮ್ಮ ಬಾಪು?’ ಕಸ್ತೂರ್‌ಬಾ ಕೇಳಿದರು.

ಮಹದೇವ ದೇಸಾಯಿ ‘ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೇ’ ಎಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತರು.

ಕಸ್ತೂರ್‌ಬಾ ‘ಸರಿ’ ಎಂದವರೇ ಎದ್ದರು; ಹೊರಟರು. ಮಹದೇವ ದೇಸಾಯಿ, ದುರ್ಗಾ, ದೇವದಾಸ್‌ಗೆ ಗಲಿಬಿಲಿಯಾಯಿತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಕಸ್ತೂರ್‌ಬಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಎದ್ದಿದ್ದರು. ಇವರು ಮೂವರೂ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ಕಸ್ತೂರ್‌ಬಾ ಸೀದಾ ಗಾಂಧಿಯಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು.

ಗಾಂಧಿಯ ಜೊತೆ ಮಗನ್‌ಲಾಲ್ ಇದ್ದ, ಒಂದು ನೋಟ್ ಬುಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಆಶ್ರಮದ ಖರ್ಚಿನ ವಿವರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಕಸ್ತೂರ್‌ಬಾ ಬಂದವರೇ ಯಾವುದೇ ಖೀರಿಕೆ ಹಾಕದೆ, ‘ಬಾಪು, ನಾನು ರಾಮಾಯಣದ ಪೂರ್ತಿ ಕತೆ ಕೇಳಬೇಕು. ಹೇಳಿ’ ಎಂದರು, ಗಾಂಧಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

‘ಅರೆ! ಇದೇನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹೀಗ್ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲ? ಕತೆ ಹೇಳುವಷ್ಟು ಪುರುಸೊತ್ತು ನನಗಿಲ್ಲದ?’ ಎಂದು ಗಾಂಧಿ ಹೇಳಿದರೂ ಕಸ್ತೂರ್‌ಬಾ ಸುಮ್ಮನಾಗಲಿಲ್ಲ.

‘ನೀವು ಶ್ರೀರಾಮನ್ ತರಾ ಆಡ್ತೀರಿ, ಮಹದೇವ ದೇಸಾಯಿನ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ್ ಮಾಡ್ತೀರಿ. ನನಗೂ ಅದೇಲ್ಲ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಲ್ಲ?’

‘ನಾನು ಶ್ರೀರಾಮ ಅಂತ ಯಾವತ್ತೂ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಲ್ಲ ಅಂದ್ಕೊಳ್ಳೋದ್ ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಉಂಟು ಕಸ್ತೂರ್? ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಾನ ಮಹದೇವ ದೇಸಾಯಿ ಮೂಲಕ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸ್ತೀಕಾಗುತ್ತೆ. ಅರ್ಥಮಾಡ್ಕೊ.’

‘ಅರ್ಥಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ರಾಮಾಯಣದ